

havde udtalt sin Betænelighed ved, at man syntes at være kommet for langt i Retning af at lovgive paa en saadan Maade, at man svækkede de paagældendes Ansvarsfølelse. Hvad det første angaar, Muligheden af at ordne Sagen forsikringsmæssigt, er det et Spørgsmaal, som ikke alene den nuværende Konseilspræsident, men ogsaa adskillige andre Medlemmer har drøftet. Paa den Foranledning, som blev givet af det Udvalg, der behandlede det private Lovforslag, har der været foretaget en Undersøgelse af en af vore Statistikere, Professor Harald Westergaard, af, hvorledes Forholdet vilde stille sig, hvis man ordnede det forsikringsmæssigt, og jeg har haft Lejlighed til i Folketinget at gøre Rede for, at hvis der skulde kunne ydes et nogenlunde passende aarligt Forsikringsbidrag, eller jeg skal maa-ke kalde det Livrente paa mellem 70 og 100 Kr., saa skal der af de paagældende Forældre betales saa store Beløb, at der slet ikke kan være Tale om, at den store Del af Befolkningen vilde kunne udrede dem. Og jeg har min store Betænelighed ved, at man, samtidig med, at der jo ved et Barns Fødsel er adskillige Udgifter som Følge af Fødselen, yderligere skulde paalægge de paagældende at betale et Bidrag paa op imod 30 Kr., et Bidrag, som der jo ikke godt kunde være Tale om at udstrække over mere end 12 Maaneder, for saa kan der jo være Udsigt til, at der paa ny kommer et Barn, og da vilde det ikke være saa heldigt, om man havde Bidragspligt ogsaa for et tidligere Barn. Men i Løbet af saa kort Tid at paalægge Udredelsen af saa store Bidrag tror jeg ikke, man kommer nogen Vej med, og jeg tror heller ikke, at det i Virkeligheden vilde være økonomisk for Samfundet, for det vilde i høj Grad blive Kommunerne, der blev nødte til at tage sig af at udrede disse Bidrag, hvis det virkelig skulde blive Bidrag, der kom dem til gode, som, naar Forsørgeren dør, ikke er i Stand til selv at skaffe sig det fornødne. Og der kan vel ikke være Tale om at gøre noget for dem, der er saaledes situerede, at de, selv naar Forsørgeren dør, har tilstrækkeligt. Det maa være de daarligst stillede, for hvilke vi skulde have saadan Forsikring, og efter de Oplysninger, Professor Westergaard gav, som vi har behandlet i Folketinget, og som ogsaa er tilstillede det Udvalg, der behandlede Sagen i Folketinget, tror jeg ikke, at vi tør ordne Sagen paa den Maade.

Men dertil kommer, hvad der ogsaa blev indrømmet under Forhandlingen i

Folketinget, bl. a. af et af Højres Medlemmer, at bortset fra, om Forholdet kunde ordnes forsikringsmæssigt, maatte man være klar over, at der maatte gøres noget for de nuværende Enker og for dem, der maatte blive Enker, men som ikke ved det paagældende Barns Fødsel havde betalt noget. Med andre Ord, selv om man indførte Forsikring, vilde der gaa en lang Aarrække, hvor der var et stort Antal Enker med Børn, som ikke har kunnet betale noget, fordi der ingen Lov var paa det Tidspunkt, Børnene fødtes; og man kan dog ikke forlange, at samtidig med, at en Forsikringslov indføres, skal de, der har Børn paa 5—8—12 Aar, indbetale Bidrag for det Tilfælde, at Forsørgeren dør. Man maa begynde med dem, der gifter sig og faar Børn efter Lovens Vedtagelse. Der vilde saaledes gaa en lang Aarrække, inden Loven var blevet fuldt gennemført eller virkede helt igennem. Jeg skal være villig til, hvis Udvalget ønsker det, paa ny med Udvalget at drøfte Spørgsmaalet om Forsikring; men jeg tror i Virkeligheden, at man ret hurtigt vil komme til den Erkendelse, man ogsaa kom til i Folketinget, at vi ikke løser Spørgsmaalet forsikringsmæssigt.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) spurgte efter Invaliditetskommissionen. Det er rigtigt, at jeg har den Ære at være Formand for denne, og at denne Kommission har siddet i lang Tid. Jeg ønsker ogsaa meget, at dens Resultater snart maatte komme til at foreligge for Offentligheden; forskellige Forhold har medført, at det ikke har kunnet lade sig gøre saa tidligt, som ogsaa jeg havde ønsket det. Men jeg tror oprigtig talt ikke, at man i denne Kommissions Betænkning vil finde Holdepunkter for en Udskydelse eller maaske en Henlæggelse af et Forslag som dette. For Invaliditetsforsikring er nu en Gang Invaliditetsforsikring, og det skal nok vise sig at være saa stort et Spørgsmaal, at vi faar nok at gøre med at løse selve det Spørgsmaal. At tage ogsaa andre Forsikringsgrene med derind under, som f. Eks. Børneforsikring eller Enkeforsikring, eller hvad man nu vil kalde det, tror jeg for det første vil volde, at det tager lidt længere Tid at faa Sagen løst, og dernæst tror jeg ikke, det baader Sagen, om der skal hægtes alt for meget paa. Selve Invaliditetsforsikringen skal nok vise sig at være saa stort et Spørgsmaal, at man kan have nok i det.

Endelig henviste det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) til, at den nu-